

Published in **Florentin Smarandache și seducția polimorfismului. Analize, interpretări, cronici, articole, note și recenzii**, pp. 232-234.

Editori: Al. Florin Țene, Andrușa R. Vătuiu. Sibiu: Agora, 2017; 843 pages.

ISBN 9781599735023.

Also appeared in *Dorul*, Danemarca, anul VII, Nr. 95, octombrie 1997.

Un răsfăț al literaturii sfârșitului de secol

Ada Cârstoiu

Originar din comuna Bălcești, județul Vâlcea, acest domn al cuvântului răstoarnă concepții, mentalități, prin înființarea la Craiova în anii '80 -'81 a Mișcării Literare Paradoxiste, al cărei reprezentat este.

Cu toate că există colegi care-i contestă paternitatea acestei lucrări (Ion Pachia Tatomirescu sau Peresinka Pereira, scriitoare de origine portugheză), oameni de litere – și nu numai – îi apreciază opera. Mișcarea e asociată cu numele lui Florentin Smarandache și cu România.

Florentin Smarandache (n. 1954) absolvă ca șef de promoție secția informatică a Universității din Craiova. Scriitor complex, poate fi în același timp poet, prozator, dramaturg sau teoretician. Câteva dintre vârfurile creației sale ar fi: "Formule pentru spirit", "America, paradisul diavolului", "Metaistorie", "Clopotul tăcerii", "Fugit...în lagăr", "Jurnal de lagăr" (vol. I-II), "Întâmplări cu Păcală", "Emigrant la infinit" etc.

A obținut numeroase premii naționale și internaționale. Se poate spune, deci, că scriitorul este dublat de un matematician renumit și prin funcția care-i poartă numele: Funcția Smarandache – $[S(n)]$ este cel mai mic număr întreg, astfel încât $[S(n)]$ să fie divizibil la n .

Ca o reacție împotriva conformismului existent, pleacă din țară, în 1988 ca turist, la început în Bulgaria, apoi în Turcia. Emigrează în SUA unde lucrează ca inginer de software la Compania de Computere "HONEY WELL" din Phoenix, Arizona.

Traectoria sa spune multe despre omul Smarandache, despre puterea lui de a sintetiza cele mai complexe noțiuni, de a vedea într-o altă lumină ceea ce este banal sau imposibil.

Cititorul descoperă la acesta capacitatea fenomenală de a se ridica pe cele mai înalte trepte ale spiritului, prin care se simte, parcă, detașarea de problemele minore, dar și acea scânteie specifică oamenilor superiori, pentru ca apoi, în mod firesc, uneori printr-un singur cuvânt, să le facă să-l simți aproape de suflet și de inimă.

Prin felul în care își predică teoriile, poate deveni prietenul oricui.

Opera lui a devenit cunoscută pe multe din meridianele lumii, din America și până în Extremul

Orient, India, Coreea de Sud și Japonia, și a fost tradusă în engleză, franceză, spaniolă, italiană.

Despre acest paradox al literaturii noastre se pot spune multe. Mari personalități, printre care Eugen Ionescu, Ion Rotaru, Constantin M. Popa, Ion Soare, Florin Vasiliu, Paul Courget, Doru Moțoc, Jean Michel Levenard, Ovidiu Ghidirim, scriu despre "fenomenul" Smarandache, "faraonul reîncarnat pe malurile Oltului", "valahul internațional Smarandache", la superlativ.

Cuvântul, în viziunea lui, poate fi o dihotomie, o alternanță de sensuri contrare. Creația lui poate părea uneori bizară, însoțită mai tot timpul de "emblema *non*" și de deviza sa: "lăsați-mă eu însumi!".

Într-o lume a libertății, spiritul smarandachian lansează emblema paradoxistilor: "ALL IS POSSIBLE, THE IMPOSSIBLE TOO!"